

Дорога

Микола Воробйов

Люди, це ви? Ваті потоки...
Без смертей, без народжень.
Ваші ріки, де річка кожен.
Ватні, мелодії... Запишу.
І буває ж ні клаптя паперу –
хоч на тілі видряпай,
хоч на нервах.

Зачекайте, люди,
ви ж автобус чекаєте.
В чергах стоїте...
Що кажете? Спішите?
Падаєте...
О якби ви знали, міста,
які дорогі місця
на барикадах.
А ти бігун.
А ти бігун па довгій дистанції.
Ти буваєш самотнім,
як не доходиш до фінішу.
Стадіонів тисячі
тобі не плещуть.
Але бігти,
але бігти ти вирішив –
і земля і люди
намотуються на плечі.
Тобі важче. Сонце вище.
Біжать дерева. Біжать будинки.
І вся дорога як пожарище.
А на пожарах нема спочинку.